

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 329

гр. Пазарджик, 26.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на двадесет и шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венцислав Г. Петров

като разгледа докладваното от Венцислав Г. Петров Гражданско дело № 20235200100143 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 140 от ГПК.

С разпореждане № 445 от 11.05.2023 г. по гр. д. № 143/2023 г. съдът е приел изпратеното за присъединяване гр. д. № 144/2023 г. по описа на Пазарджишкия окръжен съд към настоящото дело за общо разглеждане и решаване, на основание чл. 213 ГПК.

На това основание, съдът приема, че е сезиран с иск по чл. 422, ал. 1 от ГПК от Г. Х. Б., ЕГН *****, с адрес: гр. П., бул. ***, чрез адв. С. от АК - Пловдив, срещу Община Велинград, ЕИК 000351580, с адрес: гр. Велинград, ул. „Хан Аспарух“ № 35, представлявана от кмета К. К., за признаване за установено, че ответникът дължи сумата от **154 424.05 лева**, представляваща адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 36, ал. 3 вр. ал. 1 от ЗАдв с решение на Адвокатски съвет - Пловдив за осъществено процесуално представителство по т. д. № 173/2016 г. на ОС - Пазарджик, за което е издадена Заповед за изпълнение № 8/06.01.2023 г. по ч. гр. д. № 19/2023 г. на РС - Велинград, поправена с разпореждане № 406/21.03.2023 г. по същото дело (за главница от 124 424.05 лева, част от общ размер от 154 424.05 лева), както и Заповед за изпълнение № 3/05.01.2023 г. по ч. гр. д. № 5/2023 г. на РС - Велинград, поправена с разпореждане № 398/21.03.2023 г. по същото дело (за главница от 30 000 лева, част от общ размер от 154 424.05 лева), ведно със законната лихва върху главницата от 124 424.05 лв. от 06.01.2023 г. до окончателното плащане, респ. със законната лихва върху главницата от 30 000 лева от 04.01.2023 г. до окончателното плащане.

С исковата молба ищецът е направил искане за приемане на представени писмени доказателства, както и за изискване на заповедните дела.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК, ответникът Община Велинград е подал

отговор на исковата молба. Моли за допускане на един свидетел за установяване на обстоятелствата, предмет на отговора.

По допустимостта на производството:

Легитимацията на страните съответства на твърденията на ищеца.

Сезиран е родовокомпетентният съд – чл. 104, т. 4 от ГПК.

Спазването на установен от законодателя преклузивен срок е абсолютна процесуална предпоставка за съществуване на правото на иск. В конкретния случай правото на иск на кредитора е обвързано от депозирано от длъжника в заповедното производство в срок надлежно възражение. При обусловеността на правото на иск на ищеца от надлежно извършено процесуално действие на ответника служебната проверка на съда, разглеждащ установителния иск, обхваща и наличието на възражение на длъжника по чл. 414, ал. 1 от ГПК и спазването на срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК за подаването му пред съда по заповедното производство, като преценката на съда в заповедното производство, изразяваща се в даване на заявителя на указания по чл. 415, ал. 1 от ГПК не обвързва съда, разглеждащ установителния иск (така т.10а от ТР № 4/2013 г.).

От служебно изисканото и приложено ч. гр. д. № 19/2023 г. на РС - Велинград по образуваното заповедно производство се установява, че заповедта за изпълнение № 8 е издадена на 06.01.2023 г., същата е връчена на ответника на 11.01.2023 г. Ето защо подаденото от ответника на 19.01.2023 г. възражения по чл. 414, ал. 1 от ГПК следва да се приеме, че е в едномесечния срок по чл. 414, ал. 2 от ГПК. Ищецът е уведомен за депозираното възражение на 10.02.2023 г., като искът, по който е образувано първоначално гр. д. № 144/2023 г., е предявен на 01.03.2023 г., т. е. същият е в едномесечния срок по чл. 415, ал. 4 от ГПК и е допустим.

От приложеното ч. гр. д. № 5/2023 г. на РС - Велинград по образуваното заповедно производство се установява, че заповедта за изпълнение № 3 е издадена на 05.01.2023 г., същата е връчена на ответника на 06.01.2023 г. Ето защо подаденото от ответника на 19.01.2023 г. възражения по чл. 414, ал. 1 от ГПК следва да се приеме, че е в едномесечния срок по чл. 414, ал. 2 от ГПК. Ищецът е уведомен за депозираното възражение на 10.02.2023 г., като искът, по който е образувано първоначално гр. д. № 143/2023 г., е предявен на 01.03.2023 г., т. е. същият е в едномесечния срок по чл. 415, ал. 4 ГПК и също е допустим.

За да приеме гр. д. № 144/2023 г. на ОС - Пазарджик за общо разглеждане и решаване с настоящото гр. д. № 143/2023 г., съдът е съобразил мотивите на т. 3 от ТР 3/2016 г. от 22.04.2019 г. по тълк. дело № 3/2016 г. на ОСГТК на ВКС, представляващо и задължителна съдебна практика, не е

налице процесуалната пречка по смисъла на чл. 126 от ГПК за допустимост на последващия частичен иск, когато между същите страни, на същото основание и за същото вземане е предявен частичен иск, по който по-рано заведеното дело е висящо, ако предявените частични иски се отнасят до различни части от вземането. В този случай производството по последващия частичен иск следва да бъде спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК или двете дела да **бъдат съединени** за разглеждането им в едно производство и издаване на общо решение по тях на основание чл. 213 от ГПК (както е процедирано в случая).

Според Определение № 17/4.02.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 5218/2014 г., II г. о. , при съединяване на дела по чл. 213 от ГПК, преценката за размера на цената на иска (включително с оглед определянето на родово компетентния като първа инстанция съд) следва да се извършва при отчитане естеството на връзката между отделните дела, т. е. когато, видно от обстоятелствената част на исковите молби, връзката между исковите се състои в идентичността на облигационното правоотношение, по отношение на което претенциите по отделните дела съставляват части от едно вземане, то следва да се приеме, че след обединяването на делата не се касае до обективно кумулативно съединяване на иски, а до една обща претенция, чиято цена е равна на сбора от претенциите по отделните съединени дела.

По доказателствата:

Съдът намира, че доказателственото искане за приемане на представени с исковата молба писмени доказателства е основателно, поради което същите следва да бъдат приети и приобщени към доказателствения материал.

Съдът намира, че искането на ответната страна за допускане на един свидетел за установяване на обстоятелствата, предмет на отговора не отговаря на изискванията на чл. 156, ал. 2 от ГПК, тъй като не се сочат конкретните факти, които ще се доказват. Отделно от това някои не подлежат на доказване със свидетели - напр. подаване на искова молба или отговор на искова молба се извършва в писмена форма. На това основание, искането следва да се разгледа в открито съдебно заседание.

На основание чл. 140, ал. 3 от ГПК производството по делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните, на които да се връчи препис от настоящото определение.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ положителен установителен иск по чл. 422, ал. 1 от ГПК, предявен от Г. Х. Б., ЕГН *****, с адрес: гр. П., бул. ***, чрез адв. С. от АК - Пловдив, срещу Община Велинград, ЕИК 000351580, с адрес: гр. Велинград, ул. „Хан Аспарух“ № 35, представлявана от кмета К. К..

ОБЯВЯВА на страните следния **ПРОЕКТ** за **УСТЕН ДОКЛАД**:

Предявен е иск по чл. 422, ал. 1 от ГПК от Г. Х. Б., ЕГН *****, с адрес: гр. П., бул. ***, чрез адв. С. от АК - Пловдив, срещу Община Велинград, ЕИК 000351580, с адрес: гр. Велинград, ул. „Хан Аспарух“ № 35, представлявана от кмета К. К., за признаване за установено, че ответникът дължи сумата от **154 424.05 лева**, представляваща адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 36, ал. 3 вр. ал. 1 от ЗАДв с решение на Адвокатски съвет - Пловдив за осъществено процесуално представителство по т. д. № 173/2016 г. на ОС - Пазарджик, за което е издадена Заповед за изпълнение № 8/06.01.2023 г. по ч. гр. д. № 19/2023 г. на РС - Велинград, поправена с разпореждане № 406/21.03.2023 г. по същото дело (за главница от 124 424.05 лева, част от общ размер от 154 424.05 лева), както и Заповед за изпълнение № 3/05.01.2023 г. по ч. гр. д. № 5/2023 г. на РС - Велинград, поправена с разпореждане № 398/21.03.2023 г. по същото дело (за главница от 30 000 лева, част от общ размер от 154 424.05 лева), ведно със законната лихва върху главницата от 124 424.05 лв. от 06.01.2023 г. до окончателното плащане, респ. със законната лихва върху главницата от 30 000 лева от 04.01.2023 г. до окончателното плащане.

Ищецът основава предявения иск на следните **фактически твърдения**:

В исковата молба се излага, че ищецът в качеството си на адвокат е осъществил процесуално представителство на ответника по т. д. № 173/2016 г. по описа на Окръжен съд - Пазарджик, по което дело общината е била втори ответник, наред с „Еко Титан“ ЕООД, клон София, ЕИК 1055475260020, по иск с правна квалификация чл. 464 от ГПК вр. чл. 26, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, предявен от В. М. С., ЕГН *****, и с цена на иска в размер на 13 431 362.45 лева. Процесуалните действия във връзка със спора са подробно описани. Поради приета недопустимост на иска, производството е прекратено с определение на първоинстанционния съд, влязло в сила след проведен институционален контрол, на 10.01.2018 г. Твърди се, че понеже между страните не е бил сключен договор за процесуално представителство нито към датата на писменото упълномощаване с пълномощно изх. № 92-00-2428/10.10.2016 г., нито по-късно, възнаграждението за адвоката се определя от адвокатския съвет - чл. 36, ал. 3 от ЗАДв - цитира съдебна практика. На това основание, ищецът е отправил искане до Адвокатски съвет - Пловдив за определяне на адвокатското му възнаграждение по делото, като с протокол №

22 от 19.10.2022 г. и решение № 392 от 19.10.2022 г. адвокатският съвет е определил адвокатско възнаграждение на ищеца за извършените по т. д. № 173/2016 г. действия в размер на 154 424.05 лева с ДДС. Моли за уважаване на иска с присъждане на разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът Община Велинград, чрез адв. С. от АК - Пазарджик е подал отговор на исковата молба, с който излага становище за неоснователност на иска. Правят се доводи, че самото предявяване на исковата молба от В. С. защитава интереса на общината, тъй като, ако се признае за нищожен договора за обществена поръчка № 31/16.02.2009 г., сключен между „Еко Титан“ ЕООД и Община Велинград, последната би се освободила от отговорността да заплати претендираните от „Еко Титан“ ЕООД задължения, за които е образувано изпълнително производство при ЧСИ Г. Захариев. Признава се факта, че с пълномощно изх. № 92-00-2428/10.10.2016 г. кмета на общината упълномощава адв. Г. Б. да представлява и защитава в производството по т. д. № 173/2016 г. на ОС - Пазарджик. Излага се, че в подадените отговор на исковата молба и допълнителен отговор на допълнителната искова молба, адв. Б. не е изложил ясно становище, което да охранява интереса на ответника. Излагат се сходни аргументи и относно проведеното частно производство. Впоследствие производството е прекратено, като се обобщава, че този резултат не е в интерес на общината. Аргументира се, че адвокатското възнаграждение е за извършена дейност и/или за постигнат резултат. Но винаги следва да е за дейност, която е в полза на представлявания и е пряко насочена за защита на неговите интереси. Излага се, че при сравнителен анализ на чл. 24, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗАдв се налага извод, че изготвянето и подаването на отговор на исковата молба и допълнителен отговор е вид адвокатска дейност, но тя не представлява същинско процесуално представителство пред съд. Прави се възражение за погасяване на иска по давност. Навеждат се доводи, че падежът за плащане на дължимото адвокатско възнаграждение, когато не е уговорено такова, е с изпълнение на поръчката, което в случая е с подаването на частна касационна жалба вх. № 7980 от 13.10.2017 г. От този момент е започнала да тече петгодишна давност, която е изтекла на 13.10.2022 г. Моли за отхвърляне на иска.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 от ГПК съдът приема за **БЕЗСПОРНО И НЕНУЖДАЕЩО СЕ ОТ ДОКАЗВАНЕ** обстоятелството, че ищецът е бил упълномощен от кмета на Община Велинград К. К. по силата на пълномощно изх. № 92-00-2428/10.10.2016 г. да представлява и защитава общината в производството по т. д. № 173/2016 г. на ОС - Пазарджик, вкл. процесуално представителство по същото, до окончателното приключване на делото във всички инстанции.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ в процеса се разпределя съобразно правилото на чл. 154, ал. 1 от ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които черпи изгодни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си.

Повдигнатият правен спор възлага **в тежест на ищеца** доказването на предпоставките от специфичния фактически състав на нормата на чл. 422, ал. 1 от ГПК: валидна облигационна връзка; изпълнение на възложените от ответника действия; определено от адвокатския съвет адвокатско възнаграждение; изискуемост на вземането.

Ответникът носи доказателствената тежест да установи възраженията си - напр. за изтекла погасителна давност за вземането.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА кат о писмени доказателства по делото приложените към исковата молба копия на документи, надлежно заверени по реда на чл. 183 от ГПК.

ОТЛАГА произнасянето по искането на ответника за разпит на един свидетел.

НАСРОЧВА разглеждане на делото в открито съдебно заседание на **20.10.2023 г. от 09.30 ч.**, за която дата и час се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение, като на ищеца се връчи и отговора на ИМ.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____